

A la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

Maria Rovira i Torrens, en la seva condició de regidora del Grup Municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesta:

Fruït dels constants atacs i la precarització endèmica que pateix el sector musical han sorgit varis col·lectius que tenen l'objectiu de generar consciència col·lectiva i defensar els drets dels i les treballadors/es de la música. S'han creat col·lectius amb objectius sindicals com ara el Sindicat de Músics Activistes de Catalunya (SMAC!), el Sindicat de la Música (COS) i d'altres ja existents com la Associació de Músics de Jazz i Música Moderna (AMJMM) entre d'altres.

Els problemes laborals que més abunden en el sector són: problemes d'inestabilitat, riscos i males pràctiques de contractació. Tot això fa que els/les treballadors/es s'hagin de buscar la vida per treballar legalment. Així, apareix un dels primers problemes: la facturació. Gairebé cap de les persones contractants dona d'alta a la seguretat social ni tampoc assumeix les despeses de la gestió que se'n deriven, per no parlar de responsabilitats davant d'un possible accident laboral. Tampoc es tenen en compte les hores de feina fora l'escenari, hores de conducció, de muntatge, de promoció...

Com a objectiu a llarg termini el sector aspira a un estatut del músic que vetlli per un correcte funcionament del sector. Cal que qualsevol músic que pugui a un escenari estigui emparat per un conveni adaptat a les circumstàncies laborals del sector.

Per tant, havent fet una ràpida diagnosi del sector, el sindicalisme musical s'ha marcat uns objectius concrets a treballar: salaris i condicions dignes i dret a la seguretat social, a les pensions i convenis col·lectius. La gran majoria de professionals de la música d'aquest país no té contractes, assajos remunerats, despeses de dietes i desplaçaments, no hi ha ajudes raonables per les persones físiques ni una quantificació real del valor del temps de treball.

Amb tot això present, una de les primeres reivindicacions a curt termini fa referència a sobre qui recau la responsabilitat de gestionar els tràmits de l'alta i la baixa a la seguretat social. Segons la legalitat vigent qui contracti ha de gestionar l'alta i la baixa de la Seguretat Social de l'artista. A dia d'avui això no passa, s'interposen intermediaris com ara falses cooperatives o entitats de facturació que cobren certes quantitats per emetre una factura. Això pot generar diversos problemes com per exemple sobre qui recau la responsabilitat en un possible accident laboral o les mateixes quotes als intermediaris.

A tot això cal afegir-hi que les diferències salarials es fan cada vegada més grans en el sector, on els caixets elevats s'associen als grans festivals i creix una gran massa d'artistes sotmesos a unes regles molt diferents. Davant d'aquesta situació els col·lectius sindicals han decidit abordar un primer objectiu de facturació.

Davant la situació de desempara actual, la realitat de facturació dels projectes musicals varia. El fet que els músics puguin o vulguin constituir-se com a empresa dependrà de la realitat de cada projecte.

Entenem que entre els deures de l'administració pública hi ha el de donar exemple pel que fa a la fiscalitat, la facturació i el respecte als drets dels i les treballadores. Tenint en compte que l'administració pública a nivell municipal ja té departaments o àrees amb finalitats laborals o de gestoria, entenem que el que cal és un canvi de valoració i de mirada sobre la tasca dels i les treballadors/es de la música. Cal que s'entengui que la creació/interpretació artística és una feina més que cal ser reconeguda, remunerada i normalitzada com qualsevol altra activitat professional. Per altra banda, també el teixit empresarial del sector ha d'assumir la seva part de responsabilitat pel que fa a temes de contractació.

Per tot això entenem que la responsabilitat de l'administració pública com a contractant d'artistes té la responsabilitat sobre qui contracta. A més, cal destacar que aquesta pràctica ja la porten a terme ajuntaments com el de Roda de Ter o Tona, on el contracte de qui es contracta en el règim d'artistes és sempre per dia d'actuació (24hores). A més, cal remarcar que inspecció de la seguretat social manifesta que no aproven la pràctica que porten a terme les empreses de facturació (ja siguin cooperatives, SL, etc) que intervenen com a intermediàries ja que constitueix frau de llei degut a que la relació que s'estableix entre elles i els/les artistes no és real sinó fictícia. Han expressat que la llei és clara, l'artista ha d'estar contractat/da laboralment per qui realment organitza l'espectacle en qüestió i no per terceres empreses intermediàries.

Per tots aquests motius, des del Sindicat de Músics Activistes de Catalunya (SMAC!), l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJMM) i el Sindicat de la Música (COS) s'ha redactat un manual de bones pràctiques per a la contractació en el sector musical.

<https://drive.google.com/file/d/0B8ra0fi7-44AWDU2cWw0ei1UeDg/view>

Pels motius exposats proposem la següent

Proposició

La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda:

1. Fer valer la relació contractual entre els/les artistes i qui contracti els seus serveis descrita en el manual de bones pràctiques de contractació en el sector musical pel que fa als espectacles que promogui l'ajuntament.
2. Vetllar perquè es compleixin les condicions descrites en el manual de bones pràctiques de contractació en el sector musical en els espectacles públics del poble, incentivant l'aplicació del manual per part de promotors privats i associacions cultural, si cal subvencionant projectes que ho requereixin.
3. Incentivar la contractació de propostes musicals amb representació femenina.
4. Vetllar per la dignificació de la professió dels i les professionals del sector musical.

Maria Rovira i Torrens

A 10 d'abril de 2017, Barcelona (Països Catalans)
